

χήμα; καὶ ἵνα τί σωτηράσῃς με; Εἴπω σοι ὅτι τὸν Θεόν, ὅτι ὁμολογήσωμαι αὐτῷ. σωθήσῃς τὴν ψυχὴν μου, καὶ ὁ Θεός μου.

Δόξα.

Εἰς τὸ τέλος. Εἰς Συνέσειν.

ΤΟΙΣ ΤΙΟΙΣ ΚΟΡΕ. μγ. 43.

Ο Θεός ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠγάπησεν, καὶ οἱ Πατέρες ἡμῶν ἀνέγγειλαν ἡμῖν. Ἔργον, ὃ εἰργάτω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις. Ἡ χεὶρ σου ἔδωκεν ὀψωδόν, καὶ κατεφύλαξεν αὐτὴν. Ἡ χεὶρ σου ἔδωκεν ὀψωδόν, καὶ κατεφύλαξεν αὐτὴν. Οὐ γὰρ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτῆς ἐκλήρο- νόμησαν γλῶσσαι, καὶ ὁ βραχίον αὐτῆς ἐκ ἔσωσεν αὐτὴν· ἀλλ' ἡ δεξιὰ σου, καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φωτισμός σου σωθήσῃς με, ὅτι ὁ δόκησας ἐν αὐτοῖς. Σὺ εἰς αὐτὸς ὁ Βασι- λεύς μου, καὶ ὁ Θεός μου, ὁ ἐντελέλειος τῆς σωτηρίας. Ἰα- κώβ. Ἐν σοὶ τὴν ἐχθρὴν ἡμῶν κρατήσῃς, καὶ ἐν τῇ ὀνόματί σου ὀψωδὸν αὐτοῖς τὴν ἐπανιστάμεν ἡμῖν. Οὐ γὰρ ὅτι τῇ πόλει μου ἐλπίω, καὶ ἡ ῥομφαία μου ἐκ σώσει με. Ἐσώσας γὰρ ἡμᾶς ἐκ τῆς θλιβόντων ἡμᾶς, καὶ τὴν μισούν- τας ἡμᾶς κατήχυνας. Ἐν τῇ Θεῷ ἐπαινέθησόμεθα ὅ- λην τὴν ἡμέραν, καὶ ἐν τῇ ὀνόματί σου ὀψωδὸν αὐτοῖς τὴν ἐπανιστάμεν ἡμῖν. Νυνὶ δὲ ἀπάσῃ, καὶ κατήχυνας ἡμᾶς, καὶ ἐκ ὀψωδὸν ὁ Θεός ἐν ταῖς δυνάμεσιν ἡμῶν. Ἀπέ- στρεψας ἡμᾶς εἰς τὴν ὀπίσσω πόλιν τὴν ἐχθρὴν ἡμῶν, καὶ οἱ μισούντες ἡμᾶς διήρπαζον ἐαυτοῖς. Ἐδωκας ἡμᾶς ὡς ἀρόματα βρώσεως, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι διέσπειρας ἡμᾶς. Ἀπέδωκε τὸν λαόν σου ἀνδρὶ τιμῆς, καὶ ἐκ τῆς πλῆθους ἐν τοῖς ἀλαλάγμασιν ἡμῶν. Ἐδωκε ἡμᾶς ὄνειδος τοῖς γείτο- σιν ἡμῶν, μωρολογίαν, καὶ χλευασμὸν τοῖς κύκλοις ἡμῶν. Ἐδωκε ἡμᾶς εἰς ὀψωδὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι, κίνησιν κεφα- λῆς ἐν τοῖς λαοῖς. Ὅλην τὴν ἡμέραν ἡ ἐξοπὴ μου κατε- ναντίον μου ὄκει, καὶ ἡ αἰχμὴ μου ὡς ἀρόμα- τα. Ἀπὸ φωνῆς ὀνειδίζοντος, καὶ καταλαλούντος, ὅτι ἀ-
σώ-